

ster medføre lavere kvalitet i dagtilbuddet for børnene.

S og SF finder, at det grænser til egentlig lovsjuk fra regeringens side, at der ikke er foretaget en adskillelse i lovforslaget, således at nedsættelsen af daginstitutionstaksten kan behandles i et lovforslag for sig, og at en række andre redaktionelle ændringer, der følger af lov nr. 399 af 1. juni 2005 (L 24, Frit valg af klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud over kommunegrænser og indførelse af minimumsgrænse for tilskud til private pasningsordninger m.v.), lov nr. 400 af 1. juni 2005 (L 25, Private leverandører af dagtilbud – pengene følger barnet) og lov nr. 401 af 1. juni 2005 (L 26, Forbedring af muligheden for madordninger i daginstitutioner mod fuld forældrebetaling) behandles i et andet lovforslag.

S og SF har ved de 3 sidstnævnte lovændringer på børneområdet i alle tilfælde været imod disse lovændringer, fordi disse love skaber større ulighed mellem børn og skævvrider børns opvækstvilkår. S er imod, at der åbnes op for vejen mod klasseopdelte luksusbørnehaver og private madordninger, der ikke gælder for alle børn.

S og SF støtter lovforslagets nedsættelse af forældrebetalingen, men det skal understreges, at S og SF fortsat er kraftigt imod større ulighed i velfærden for børnene udtrykt ved regeringens ovennævnte 3 love fra Folketingsåret 2004-05, 2. samling.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget er enige med det store flertal i Folketinget, der ønsker at sætte flere midler af til børneområdet, men RV finder det helt uacceptabelt, at samme flertal vil tvinge kommunerne til at bruge disse midler til at nedsætte taksterne i børnehaverne. Dels finder RV – på linje med det overvejende flertal af forældre – at der er langt mere brug for at sætte på bedre kvalitet i daginstitutionerne end på at nedsætte taksterne, dels finder vi det ikke rimeligt, at Folketinget på denne måde fratager kommuner og forældre muligheden for selv at prioritere og tilrettelægge deres indsats på børneområdet. Med forslaget vil man indirekte forringe kvaliteten i flere kommuner, idet den økonomiske kompensation (DUT) formentlig rammer skævt, så over halvdelen af kommunerne netto får færre penge ud af det. Endelig mener RV også, at kommunerne skulle have lov til at bruge midlerne på en stærkere indsats over for

de socialt udsatte børn i stedet for kun at nedsætte taksterne til glæde for de 75 pct. rigeste forældre. På den baggrund fremsætter mindretallet ændringsforslag nr. 2 og 3. Såfremt forslagene bliver vedtaget, kan mindretallet støtte det samlede lovforslag. Hvis ændringsforslagene ikke vedtages, vil mindretallet stemme imod det samlede lovforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget kan ikke støtte lovforslaget.

Enhedslisten kan støtte den del af forslaget, der handler om takstnedsættelser. EL mener, at centrale velfærdsydelser skal være gratis. Ligesom folkeskolen er gratis, bør daginstitutioner også være det, så ingen børn af økonomiske grunde ikke kommer i daginstitution. Gode daginstitutioner er vigtigt både for det enkelte barn, den enkelte familie og for samfundet. I Danmark er daginstitutioner heldigvis ikke primært opbevaring af børn, mens forældrene arbejder, men steder, hvor børnene får gode muligheder for at lege med andre børn og udvikle sig. EL mener, at brugerbetaling kun skal bruges, når vi ønsker at begrænse en bestemt adfærd. F.eks. vil vi meget gerne indføre bompenge for biler, der kører ind i København.

EL erkender, at dette lovforslag isoleret set ikke vil gavne de fattigste i samfundet, da de allerede får friplads eller nedsat betaling, men efter EL's opfattelse bør omfordelingspolitik ske over skatten, så alle rige er med til at betale og ikke kun rige med børn, rige, der er syge, og rige ældre.

Der er stort behov for flere penge til at forbedre kvaliteten i daginstitutionerne, men EL ser ingen modsætning mellem at gøre daginstitutioner billigere og at hæve kvaliteten. Tværtimod arbejder EL på så vel folketingsplan som på kommunalt plan for at nedbringe antallet af børn i de enkelte institutioner ved at etablere flere pladser, for at ansætte flere pædagoger og pædagogmedhjælpere og sikre langt mere efteruddannelse. Mange steder er der også behov for penge til at forbedre de fysiske rammer.

Derfor har EL foreslået, at aftalen mellem staten og kommuner om budgettet for 2007 og fremefter skal indeholde vækstrammer for det offentlige forbrug, der mindst sikrer en vækst på niveau med det private forbrug. Hvis ikke dette sker, vil nogle (de mere velhavende) forældre vælge at sætte deres børn i bedre og dyrere daginsti-